

že za cenu obecnou ve smyslu § 6 zák. ze dne 18. března 1920, čís. 188 sb. z. a n. nelze pokládati jinou cenu, než tuto úřední cenu monopolní a že srážka z této ceny, které jsou účastni jen státem pověřeni prodavači, nemůže přijíti v úvahu pro ocenění s hlediska § 2 cit. zák. Proto dlužno označiti právně mylným, vzal-li rozsudek za podklad kvalifikace skutku monopolní cenu, sraziv z ní napřed tuto provisi, která se sráží jen lékárníkům s ceny jinak jednotné a dospěl takto k ceně nepřesahující peníz 4000 K, jenž jest rozhodným pro zločinnou kvalifikaci. Bylo proto zmateční stížnosti státního zastupitelství vyhověti a rozsudek, pokud touto vadou jest stížen, jako zmatečný zrušiti. Ježto však soud opomenul v rozsudku zjistiti množství, druh a dle toho určitelnou monopolní cenu sacharinu, obžalovaným neoprávněně vyváženého, — což zmateční stížnost státního zastupitelství zvlášť ještě vytýká jako zmatek dle § 281 č. 5 tr. ř. — nelze soudu zrušovacímu rozhodnouti ihned konečně ve věci samé.

Čís. 338.

Ku zločinné kvalifikaci krádeže dle § 176 II c) tr. zák. se nevyhledává, by byl pachatel na práci zjednán přímo a bezprostředně poškozeným.

(Rozh. ze dne 20. ledna 1921, Kr I 537/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Jičíně ze dne 16. dubna 1920, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem krádeže dle §§ 171, 173, 176 II a) c) tr. zák. — mimo jiné z těchto

d ů v o d ů :

Pokud zmateční stížnost napadá kvalifikaci dle § 176 II c) tr. z., poněvadž stěžovatel nebyl od poškozeného Josefa J-a na práci zjednán, nelze jí přisvědčiti, poněvadž zákon nevyžaduje, by pachatel byl poškozeným přímo a bezprostředně na práci zjednán. Tam, kde práce je vykonávána učedníkem nebo jiným pomocným personálem, bude pravidelně sjednávána u mistra neb jiného podnikatele a rozhodným jest jen, zda tato práce poskytla pracovníku lepší příležitost ku vykonání krádeže, což v tomto případě stěžovatel nepopírá. Zmateční stížnost bylo proto zavrhnouti.

Čís. 339.

Předražování (cís. nař. ze dne 24. března 1917, čís. 131 ř. zák.).

Dulcin jest předmětem potřeby.

Při zjišťování výše zamýšleného zisku, rozhodného pro kvalifikaci činu jako přečinu dle § 20 čís. 2. lit. b) cit. nař., lze přičítati každému z pachatelů pouze ten zisk, který vzešel nebo jehož mělo býti dosaženo z jeho trestné činnosti.

Znalce lze slyšeti při hlavním přelíčení též telefonicky.

(Rozh. ze dne 20. ledna 1921, Kr I 570/20.)